

עמוס נוי

חיי, עם כתוביות

הלכתי אצל מי שהציע לי יותר חיים. / הלכתי אצל אלהים /
הציע לי את כל החיים / רציתי יותר רציתי את כל החיים
(יונה וולך)

סליחה מי אדוני
ומה תפקידך בכח
הישראלי אומר

עכשו אתה בקשי בן חמש-עשרה קורא את אפולוֹנֵר בשירו "אזור"
לא מבין כמעט אף מלה אבל יודע שמכאן כבר לא תחזור
למחלת השירה הזו שלך לא ימצא מזור

אומר הפלח המסרי:
בגאות היאור עלצנו
ובגאות היאור טבענו

הנה דוקטור ורסנו והרב של אסף הרופא פוסעים אליך במסדרון
בפיהם בשורת איוב ופניהם הם הדבר האחרון
שתראה בצלילות ומאז מכות עיניך לנצח בשכי העורון

מדקרת החרב תעלה ארוכה
ומדקרת הלשון תדאב מאה שנה
קובע החלבי

אתה בלוייה של ילד הקבר קטן אתה מרגיש כמו פושע
לא מסגל לבכות ורק לוחש פסוק שהמצאת גסח הושע:
היטיבו מצבות להליל על נפש בל-תושע

אומר הפרסי: שותה בחנם לא ירוה
וצוחק בלי סבה בכה יבכה

שֶׁלֶשׁ בְּלִילָה אַתָּה בֶּן שֵׁשׁ מֵתְעוֹרֵר לְהִשְׁתִּין יֵשׁ אוֹר בְּמִטְבָּח
אַתָּה רוֹאֶה שָׁם אֶת אִמָּא שְׁלֶךְ מְגַהֶצֶת וּבוֹכָה מְגַהֶצֶת וּבוֹכָה
גַּם אַתָּה בּוֹכָה בְּסֶתֶר בַּחֲשָׁכָה וּמֵאֵז בְּדַמְעוֹת הֵהָן תַּעֲרֹג תִּמְיֵד כְּאִיל בְּסֶבֶךְ

בֵּית הַקְּבֵרוֹת וּמִכְאוּב אֶהְבֶּה
לֹא יָשׁוּבוּ הַבָּאִים בְּשַׁעְרֵיהֶם
טוֹעֵן הָעִירָאקִי

נִחַלְתָּ אֶהְבֶּה מֶרֶה קוֹרְאִים לָהּ לִיזְיוּהָ הִיא קוֹמוֹנִיסְטִית מְלִיוּרָנוּ
קִבַּלְתָּ מִמֶּנָּה אֶת גְּרָאמְשִׁי בְּמִתְנֶה וְאַתָּה זוֹרֵק לִפְתַּח בְּשִׁמְחָה אֶת אֲדוֹרָנוּ
וּבִכֹּל זֹאת אַתָּה שְׂרוּי בַּתְּפִלוֹת בּוֹזִיָּה כְּמוֹ אַחֲרֵי תְּפִלָּה אוֹ פוֹרְנוּ

אוֹמֵר הַבְּדוּי: בְּבִיתְךָ –
גַּם אוֹיְבְךָ הַמְשַׁבֵּעַ הוּא אֲחִיךָ

בּוֹא נֹאמֵר עָרֵב שָׁבַת מְשַׁפְּחָתִי יֵשׁ לָךְ אִשָּׁה וְיִלְדִים וְאַתָּה מְקַדֵּשׁ
בְּפֶרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ בִּילְקוּט שְׁמַעוֹנִי וּמִדְרָשׁ רַבָּה אַתָּה נֹאֵה דוֹרֵשׁ:
שִׁקְרָן! שִׁקְרָן! צֵל הַר הַמְּנוּחוֹת אַתָּה רוֹאֶה וּבִלְבָבְךָ מֵאֲכַלֶּת אִשׁ

צִחֵק הַחֲתוּל בְּעֶכְבֵּר
בָּא הָאֲרִיָּה וְטֶרֶפֶס גַּם יָחַד
כְּמֵאמֵר הַסּוּדָנִי

עֲכָשׂוּ אַתָּה שׁוֹב נַעַר סְמוּק לְחַיִּים וּכְבֵּר אֵז דּוֹחָה לְמִרְאָה בְּמִרְכּוֹ הַמְּסַחֲרִי אֲשָׁכּוּל
רֵץ מוֹל הָרוּחַ בְּשִׁמְשׁ אֲבִיב וְצוּעֵק וְצוּעֵק וְצוּעֵק וְצוּעֵק בְּלִי קוֹל
אֶת מָה שֶׁחֲשַׁבְתָּ לְשִׁיר הִיפָּה מְכֹל
אֶת מָה שֶׁחֲלַמְתָּ – טֶפֶשׁ, טֶפֶשׁ, טֶפֶשׁ שְׁכֻמוֹךְ! טֶפֶשׁ עֵלּוּב וְנִלְעַג שְׁכֻמוֹךְ! – שְׁיֻכַּל לְמִנֵּעַ
מִמֶּךָ לְסִבֵּל:

אִם כֵּחַ
פּוֹעֵל עַל גּוֹף
נִמְצְאָת הַתְּאוּצָה
הַנִּגְרָמָת עַל יָדוֹ
בִּיחָס יִשָּׁר
לְשַׁעוֹר הַכֹּחַ

וּבִיחַס הַפּוֹךְ
לְמַסַּת
הַגּוֹךְ
נִיטוֹן
הָאֲנָגְלִי
א
מֶר
א